

Lekki moździerz Antos

60 mm lekki moździerz Antos

Historia i konstrukcja broni

60 mm moździerz typu LRM – skrót od Lehky Rucni Minomet vz. 99 ANTOS został opracowany przez Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia i Amunicji ze Slavcína (Czechy). Jest dedykowany głównie pododdziałom aeromobilnym i specjalnym. Większą część moździerza lekkiego ANTOS-a została wykonana ze lekkich stopów aluminium, stopów tytanu oraz elementów wykonanych z lekkich tworzyw sztucznych, w tym pochłaniającego powstających drgań podczas prowadzenia ognia – poliuretanu. Aluminiowa lufa z przewodem gładkim jest dodatkowo osłonięta od zewnątrz plastikową osłoną zabezpieczającą. Płytę oporową o przekroju kwadrata o bokach 180 mm x 180 mm i konstrukcji labiryntowej, która dodatkowo posiada możliwość oddawania drgań powstałych podczas strzelania poprzez zwiększenie powierzchni kontaktu z podłożem, która została wykonana z wysokoudarowego tworzywa sztucznego w technologii wtryskowej RIM. Po zastąpieniu jej czopem kulistym, wprowadzonym odpowiednio ukształtowanego jarzma, moździerz można używać jako uzbrojenie lekkich pojazdów terenowych oraz nawet małych szybkich łodzi, wykorzystywanych przez oddziały specjalne i aeromobilne. Bezpiecznik mechanizmu odpalania mieści się w tylnej części

moździerza i jest zablokowany z przełącznikiem trybu pracy mechanizmu odpalającego (grawitacyjnie i z napinaczem iglicy).

Święto Wojska Polskiego, Piknik Military 15.08.2021 – Koziegłowy

Broń – Jednostka Wojskowa Komandosów – Lubliniec

Moździerze te użytkowane są przez Czeskie Siły Zbrojne, w tym jednostki specjalne oraz Jordańskie Siły Zbrojne.

Początkowo lekkie moździerze ANTOS znalazły się na wyposażeniu jednostek specjalnych takich jak JW Grom, JW „NIL” JWK Lubliniec, ale w 2016 roku trafiły też na wyposażenie jednostek powietrzno-desantowych. Moździerz posiada możliwość strzelania każdą amunicją NATO.

Producent broni

- VOP/VTUVM CZ (Czechy)

Tytuł i sygnatura instrukcji

- 60 mm moździerz ANTOS. Instrukcja użytkowania, obsługi i naprawy (wydana w języku polskim)

Charakterystyka broni

- Przeznaczenie: broń służy do obezwładniania i niszczenia siły żywej oraz środków ogniowych przeciwnika, a także do oświetlania i zadymiania terenu.
- Zasada działania: broń nieautomatyczna.
- Zasilanie broni: ładowana ręcznie od strony wylotowej.
- Naprowadzanie na cel: ręcznie
- Zastosowany celownik: celownik cieczowy

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber lufy: 60,7 mm
- Przewód lufy: gładki
- Długość lufy: 650 mm
- Maksymalne ciśnienie w przewodzie lufy: 16,5 MPa
- Masa zestawu w położeniu marszowym: 19 kg
- Masa moździerza w położeniu bojowym: 5,3 kg
- Kąty ostrzału w płaszczyznach pionowych: od 45 stopni do

85 stopni

- Szybkostrzelność: maksymalna bez poprawiania celowania do 25 strz./min., z poprawkami celowania do 8-10 strz./min.
- Donośność wystrzeliwanego pocisku HEF: minimalna – 80 metrów, maksymalna 1230 metrów
- Czas przejścia w położenie marszowe/bojowe: mniej niż minuta
- Ukompletowanie broni: nosidło plecakowe, celownik, wycior jednostkowy zestaw części zapasowych do broni
- obsługa broni: jeden żołnierz

Święto Wojska Polskiego, Piknik Militarny 15.08.2021 –
Koziegłowy

Broń – 6. Batalion Powietrznodesantowy, 6. Brygada
Powietrznodesantowa

Stosowana amunicja

- Typy stosowanych naboí: odłamkowy HEF, termobaryczny HEI, oświetlający ILL-IR, dymny SMK, ćwiczebny PR-S, treningowy JUMP
- Masy naboí: HEF i HEI – 1,4 kg, ILL-IR, SMK i PR-S – 1,2

kg

Autor – zdjęcia: Internet/Dawid Kałka

Bibliografia

1. Najnowsze uzbrojenie Wojska Polskiego Siły lądowe, Ministerstwo Obrony Narodowej, wydawnictwo Bellona 2018
2. Ministerstwo Obrony Narodowej